

PARAULA I VIDA

Acció de gràcies per la JMJ Madrid 2011

La JMJ de Madrid ha estat el pas de l'Esperit per les nostres vides i la nostra Diòcesi. Així ho valoràvem fa uns dies, quan hem tingut una bonica i joiosa trobada diocesana de pregària i acció de gràcies a Balaguer per agrair tantes coses bones com ha fet el Senyor enmig de nosaltres a través del Sant Pare, de les catequesis, de les trobades de la JMJ... Tot un munt de fondes vivències que necessitem expressar des de la fe i l'agraïment a Crist. Ens vam reunir amb els joves d'Urgell participants a la JMJ de Madrid, els joves acollidors dels pelegrins, els voluntaris joves i adults, els sacerdots i seminaristes, les autoritats dels nostres pobles, la gent generosa que va fer tant perquè l'acollida a la Diòcesi fos un veritable acolliment del Senyor present en els germans. Amb el Delegat diocesà de pastoral juvenil que

ens convocava, volíem recordar i no oblidar les meravelles del Senyor, com ens demana el salmista: «*Cerqueu el Senyor, penseu en el seu poder, busqueu sempre la seva presència. Recordeu les meravelles que ell obrà, els seus prodigis i els seus designis*» (Sl 105,4-5). I fou una simfonia de l'Esperit, on cadascú anà aportant la seva vivència, la seva acció de gràcies, allò que més l'ha marcat d'aquesta JMJ. S'ha fet viva l'esperança en les parròquies i en nosaltres mateixos, i ho hem de comunicar!

En aquests dies d'agost a Urgell, a Barcelona i a Madrid, més que mai, es féu veritable la frase del Papa: «**L'Església està viva i l'Església és jove**». Malgrat les coses anecdòtiques de la Jornada (la tempesta, no poder entrar dins el recinte, calor i incomoditats...) o les crítiques de gent ressentida i intolerant, el fet és que quasi dos milions de joves han acudit a Madrid a resar amb el Papa, a confessar públicament la seva fe en Crist, a estrènyer els seus vincles de comunió amb el Successor de Pere i amb els pastors de l'Església i amb una munió immensa de joves de tot el món, per proclamar que la fe té sentit, que és el nostre tresor i la nostra força per viure. «*Ferms en la fe, arrelats i edificats en Crist*» (cf. Col 2,7) serem testimonis davant el món, amb alegria profunda, desbordant i compartida. Gran qualitat humana i cristiana dels joves, sense cap incident, sense queixes davant les dificultats o incomoditats. Compartint un clima intensament religiós, amb el silenci tan impactant de l'adoració eucarística de la vetlla. Tots remarquem el goig de donar acolliment, i l'ambient de pau, de fraternitat i de família a Madrid, que feia que els joves se sentissin com germans, encara que no es coneguessin. En l'emoció dels seus rostres i en el caliu dels seus cors es percebia també el seu goig serè i el seu orgull, amb la seva gratitud envers el Senyor, per pertànyer a aquesta família magnífica que és l'Església. La comunió profunda establerta entre Benet XVI i els joves, nascuda de la fe i incrementada per la senzillesa, la humilitat i l'autenticitat del Papa en els seus gestos i en el bell missatge que ha sembrat i que haurem de reflexionar, ens esperonen a **creure de nou en una pastoral juvenil renovada**. Madrid 2011 és font viva d'esperança i estímul ferm per a seguir anunciant Jesucrist als joves sense defalliments, a les famílies, a les parròquies i a les escoles, en una pastoral que vagi a les arrels de la vida cristiana. Més claredat i coherència dels educadors, més proposta de les exigències evangèliques, més confessió de fe en Crist, més compromís de vida. Déu ens hi espera! Gràcies Senyor pels vostres dons, per tot el que heu fet en els joves i a la Diòcesi d'Urgell a través de la JMJ!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Altar sota la placa fotovoltaica

El passat dissabte 13 d'agost, prop de 40.000 joves cristians de diversos països del món, en camí cap a la JMJ de Madrid, es varen reunir entorn de l'altar, que es va situar sota la placa fotovoltaica de l'Espai Fòrum, de Barcelona, en una memorable celebració de l'eucaristia per a tots els joves acollits a les diòcesis catalanes. Presidiren la celebració els cardenals de Barcelona, Colònia, Milà i Nàpols, cinquanta bisbes —entre els quals tots els de Catalunya— i un miler de preveres i diaques. Fou un acte convocat i organitzat pel Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut de les diòcesis catalanes (SIJ), que es va completar amb la visita a la Sagrada Família, oberta gratuïtament als joves pelegrins, que en tot moment van donar un gran exemple d'alegria i de civisme. Al final del dia, els joves varen tornar a l'Espai Fòrum per assistir a un concert del grup Gen Rosso, vinculat als Focolars, i de Please, banda tributària del mític conjunt U2.

GLOSSA

Arribaren per molts camins

Dies que precedeixen la Jornada Mundial de la Joventut on el Sant Pare Benet XVI ha convocat els joves catòlics. Joves que provenen de diversos països van arribant a les poblacions que els acullen, camí de Madrid. Alguns estan de pas, d'altres participen en trobades prèvies amb una diversitat d'enfocament i d'activitats: celebracions d'eucaristies i vetlles de pregària, tallers relacionats amb el pensament, la societat i la cultura...; romiatges de reflexió i pregària...; contacte i servei amb el món de la marginació, la vellesa, la immigració... Totes amb un manifest sentit comunitari d'aprofundiment evangèlic i de seguiment de Crist. Una colla de joves txecs, polonesos i colombians, amb un grup de voluntaris que actuen d'amfitrions en una escola, es disposen a celebrar l'eucaristia. Vespre calorós. Presideix, utilitzant l'anglès, un sacerdot txec i hi concelebreu altres tres. Cants intercalats en els respectius idiomes. Lectures repetides en cadascuna de les llengües. La pregària dels fidels, rica, arrelada en l'experiència que estan vivint. Impressiona aquest grup de joves aplegats en el nom del Senyor per la seva atenció i implicació en allò que celebren. El silenci dens del moment de la consagració. A l'hora del parentostre, pregària agermanadora, uns obren les mans en actitud de petició, altres les ajunten

creuant els dits, el cap cot, tots en actitud de recolliment i pregària. Després de la comunió, un moment especial de proximitat del Senyor amb cadascú dels que han participat de l'eucaristia. La meitat d'ells s'agenollen, altres s'asseuen, tots pregunten. Demanen i donen gràcies i escolten el que Jesús els diu a cadascun d'ells. Després de la pregària conclusiva i de la benedicció final, un cant de joia clou la celebració.

Acabat el sopar, examen del dia. «He estat en una residència d'avis. No estic cansada. M'impresiona el trobament amb les persones i amb Déu», diu una noia. «Hem donat molt i hem rebut molt», afegeix un dels xicots. Afirmar un altre noi: «l'idioma no ha estat un problema. La seva Presència és l'important».

Procedències, formació, condició social i famílies espirituals, tot ben divers. El que els unia era molt més fort. Fer camí per indrets diferents i respondre a la crida del Sant Pare, que els convocava com Jesús, que acollia tothom i en tot hom despertava el desig de servir, de ser millors, de fer present el Regne de Déu. «Sempre dono gràcies al meu Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que ell us ha concedit en Jesucrist... Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist, Senyor nostre» (1Co 1,4.9).

Enric Puig Jofra, SJ

Beatificació de la mare Anna M. Janer

El proper 8 d'octubre serà beatificada la venerable mare Anna M. Janer, fundadora de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, a la Seu d'Urgell. Serà la primera beatificació que es viu en terres urgellenques, on va crear la congregació i va impulsar el Sant Hospital, i la primera vinculada amb el Principat d'Andorra, on va fundar escoles per a noies que avui es mantenen en actiu i fan un gran servei. L'acte central de la celebració serà la missa d'acció de gràcies a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, a les onze del matí.

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,6-9)

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

▶ Salm responsorial (144)

R. *El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.*

Us beneiré, Déu meu, dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. / El Senyor és gran. No us canseu de lloar-lo, / que la seva grandesa no té límits. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Són camins de bondat els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, / dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

(Fl 1,20c-24.27a)

Germans, tant si surto en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que, mentre continua la meua vida, puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és de morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meua vida corporal. Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangelio del Crist.

▶ Evangelio segons sant Mateu (Mt 20,1-16a)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Aneu també vosaltres a la meua vinya; us pagaré el que sigui just. I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: Què feu aquí tot el dia desvagats? Ells li contesten: És que ningú no ens ha llogat! Els diu: Aneu també vosaltres a la meua vinya. Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels que han vingut més tard, i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, quin mal t'he fet? No havíem fet tractes per un jornal? Doncs, pren el que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. Que no puc fer el que vull a casa meua? Tens enveja perquè jo sóc generós? Així els darrers passaran a primers, i els primers a darrers.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,6-9)

Buscad al Señor mientras se le encuentra, invocadlo mientras está cerca; que el malvado abandone su camino, y el criminal sus planes; que regrese al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor.

Como el cielo es más alto que la tierra, mis caminos son más altos que los vuestros, mis planes, que vuestros planes.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Cerca está el Señor de los que lo invocan.*

Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. / Grande es el Señor, merece toda alabanza, / es incalculable su grandeza. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones; / cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

(Fl 1,20c-24.27a)

Hermanos:

Cristo será glorificado abiertamente en mi cuerpo, sea por mi vida o por mi muerte. Para mí la vida es Cristo, y una ganancia el morir. Pero, si el vivir esta vida mortal me supone trabajo fructífero, no sé qué escoger.

Me encuentro en ese dilema: por un lado, deseo partir para estar con Cristo, que es con mucho lo mejor; pero, por otro, quedarme en esta vida veo que es más necesario para vosotros.

Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 20,1-16a)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «El reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la plaza sin trabajo, y les dijo: "Id también vosotros a mi viña, y os pagaré lo debido." Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde e hizo lo mismo. Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?" Le respondieron: "Nadie nos ha contratado." Él les dijo: "Id también vosotros a mi viña." Cuando oscureció, el dueño de la viña dijo al capataz: "Llama a los jornaleros y págalos el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros." Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Entonces se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado sólo una hora, y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno." Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quiera en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?" Así, los últimos serán los primeros y los primeros los últimos.»

«Aneu també vosaltres a la meua vinya» (Evangelio d'avui). Gravats d'un evangelari. Biblioteca Nacional, Madrid

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (□ Barcelona, Sant Feliu i Terrassa) (litúrgia hores: 1a setm.): Esd 1,1-6 / Sl 125 / Lc 8,16-18 ■ **dimarts**: Esd 6,7-8. 12b.14-20 / Sl 121 / Lc 8,19-21 ■ **dimecres**: Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13 ■ **dijous**: Ag 1,1-8 / Sl 149 / Lc 9,7-9 □ **divendres**: Ag 2,1b-10 / Sl 42 / Lc 9,18-22 ■ **dissabte** (□ Barcelona, Sant Feliu i Terrassa): Za 2, 1-5.10-11a / Jr 31,10.11-12ab. 13 / Lc 9,43b-45 ■ **diumenge** vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setmana): Ez 18,25-28 / Sl 24 / Fl 2,1-11 / Mt 21, 28-32.

En una societat teòricament justa com vol ser-ho la nostra, se suposa que cadascú hauria de rebre allò que es mereix. Així, en l'àmbit laboral hi ha unes normes i unes escales salarials, segons les quals els treballadors reben un sou d'acord amb la feina que fan, la preparació que tenen, el tipus de treball, la productivitat i altres condicionants. En la pràctica, es produeixen grans desigualtats i fins i tot notables injustícies. La igualtat d'oportunitats és una veritable utopia. Massa factors condicionen la realitat: el lloc de naixement, les possibilitats familiars, la capacitat personal, la situació del mercat...

En la relació amb Déu, les perspectives són molt diferents. Ell no actua

com un empresari que busca beneficis i judica pels resultats. Déu dóna a cadascú allò que necessita, i no pas allò que s'ha guanyat. De fet, ofereix els seus dons en abundància a tothom, i es comporta sempre amb una generositat incomparable. S'assembla a l'amo de la paràbola que explica Jesús, aquell que paga a tothom el jornal sencer, tant als qui han treballat tot el dia com als qui ho han fet poca estona.

L'evangelio convida a passar de la lògica mercantilista a la dinàmica de la generositat, de la justícia estricta a la solidaritat amb els més desfavorits.

En el fons, el que proposa Jesús és treure els diners del centre d'atenció

per posar-hi les persones. La preocupació humana no pot ser acumular riqueses, sinó aconseguir que cadascú tingui allò que necessita.

En un temps com el nostre, en què tantes persones es troben en l'atur i no tenen recursos per viure, els seguidors de Jesús s'han de sentir impulsats a treballar per una societat més sensible amb els pobres i els necessitats.

Segurament ara no hi ha feina per a tothom, però continua havent-hi recursos suficients. Cal, això sí, que tots desvetllem la capacitat de compartir i de pensar en els altres.

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Moisès (6) Les relacions interpersonals

Moisès és el mitjancer entre Déu i el seu poble. En el relat de Moisès veiem que la comunicació interpersonal és un instrument al servei de Déu, és la manera com Ell es fa present en la història. Dóna un vot de confiança a la humanitat i permet que els humans siguin una manifestació de la seva Presència.

Ara bé, Moisès necessita viure un canvi profund per poder ser un instrument eficaç de la revelació. El contacte amb Déu el transforma i aquest canvi li queda reflectit en el rostre: en baixar de l'Horeb «no s'adonava que li resplendia tota la cara pel fet d'haver parlat amb el Senyor» (Ex 34,29). Però sobretot és un canvi interior. Moisès era un home irascible, violent, agressiu. Tanmateix, les diverses experiències teofàniques, però també el contacte amb el poble, el transformen interiorment. Tant és així que quan els israelites construeixen el vedell d'or i són infidels amb Déu, Moisès intercedeix pels hebreus amb unes paraules que pale-

sen l'amor que sent pel poble, un amor que sens dubte és un reflex de l'amor diví: «Però ara vulgues perdonar el seu pecat; i si no, esborra'm del llibre que tens escrit» (Ex 32,32).

Però la Bíblia no ens amaga que les relacions interpersonals no estan exemptes de conflictes que poden entorpir la revelació. L'enveja i la rivalitat formen part de les relacions interpersonals. Miriam i Aaron, els seus germans, criticaven Moisès perquè s'havia casat amb una dona del país de Cuix. No suportaven la seva cunyada.

Les relacions humanes necessiten ser purificades per transmetre fidelment la imatge de Déu. L'amistat també necessita uns períodes de desert durant els quals aflorin els conflictes. Serà aleshores, un cop identificades les desavinences, quan es podrà guarir l'interior de cadascú, reconstruir les relacions i crear un espai comunitari en el qual Déu es pugui fer present.

Josep Otón

(Històries i personatges. Ed. Claret, Barcelona 2009)

ENTREVISTA

XAVIER AYMERICH

Missa Dominical

El delegat de litúrgia del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat i rector de Molins de Rei, Mn. Xavier Aymerich, és el director de *Missa Dominical*, una publicació del Centre de Pastoral Litúrgica que ofereix un servei que arriba a moltes diòcesis del món des de fa quatre dècades. S'hi poden trobar materials que ajuden a les celebracions, tant des del punt de vista pràctic com per les orientacions. I és que «la celebració de la fe és el centre, la font i el cim» —afirma Mn. Aymerich—, de la vida de l'Església».

Com valoren els usuaris la publicació *Missa Dominical*?

Ens consta que en fan una valoració molt positiva, ja que ofereix uns materials que ajuden a les celebracions, tant des del vessant més pràctic —full per a la celebració—, com també per les orientacions, notes exegètiques, projectes d'homilia, articles diversos, fulls per repartir als fidels... La prova és que a Catalunya es fa servir de forma majoritària, fins al punt que a molts llocs pensen que és el material oficial del Bisbat. I també cada vegada es va utilitzant més la versió castellana a l'Estat espanyol i als països de parla hispana.

Pel que fa a la litúrgia, les nostres diòcesis frueixen de bona salut?

Crec sincerament que sí. A Catalunya hi ha hagut una gran tradició de litúrgia ben feta, amb grans estudiosos, amb el treball del Centre de Pastoral Litúrgica, amb la gran aportació de Montserrat, que segueix sent un referent... Certament, com a tot arreu, hi ha hagut desviacions i abusos, sovint amb bona intenció pastoral; però, en general, a les parròquies i comunitats del nostre país la litúrgia se celebra força bé. La qual cosa no treu que cada dia cal revisar-se i millorar encara més.

Com introduir els joves en el món de la litúrgia?

És cert que la iniciació a la litúrgia, com a tota la vida cristiana, demana esforç i creativitat. Els infants i els joves volen participació i adaptació, i això ens empeny a potenciar aquestes dimensions que tant demana el Concili Vaticà II. Però també és cert que cal ajudar els joves a entrar en la dinàmica de les celebracions, que sobretot són expressió de la fe, amb un llenguatge propi que cal conèixer per entendre i poder-ne fruit. Els joves d'avui dia tenen més sensibilitat per entrar en aquesta dimensió contemplativa i del misteri a la qual ens introdueix la litúrgia.

Òscar Bardaji i Martín

EDUCAR

Que aprendan a decir *no* a las drogas

Hay dos razones que sustentan el *buen cartel* que, por desgracia, tienen el alcohol y otras sustancias que consume la población juvenil. Por un lado está el *ámbito social*, que se concreta en lo que se ha venido en llamar *adolescencización* de la sociedad, o aceptación incondicional del modo de ser adolescente por la sociedad adulta. Por otro lado está la propia fenomenología de la fiesta, en la que hay un fenómeno de *rutinización* del consumo (se bebe porque sí).

He aquí un catàlego, a modo de resumen, de las causas que favorecen la adicción:

1. Poca o nula supervisión de los padres.
2. Mayor tolerancia social al consumo de sustancias.
3. No dar contenido al tiempo de ocio.
4. Noctambulismo exagerado de la juventud.
5. No hay suficiente control policial.
6. No hay educación en materia de drogas.
7. Se cree en la benignidad de algunas drogas.
8. Ambiente familiar propenso a las adicciones.
9. Nuevos ideales y cambio de visión existencial de los jóvenes.
10. Aberrante consumismo de la sociedad actual.

La educación antidrogas que hemos de impartir a nuestros menores ha de informar con objetividad de los efectos nocivos de las mismas. Es importante retrasar la edad de inicio de su consumo en caso de llegar a experimentar con ellas. Entre otras razones porque los adolescentes, habitualmente, serán menos capaces de limitar el consumo que los adultos y su organismo se afecta más.

Dr. Paulino Castells

(Tenemos que educar, Ed. Península. Hem d'educar, Ed. Columna)

Beatificación de Ana María Janer Anglarill

El sábado 8 de octubre será beatificada la Madre Janer en la catedral de la Seu d'Urgell. Presidirà el prefecto de la Congregación para las Causas de los Santos, el cardenal Amato. La Madre Janer nació en Cervera, obispado de Solsona, el año 1800. Murió en Talarn, obispado de Urgell, en 1885. En 1859 fundó el Instituto de Hermanas de la Sagrada Familia de Urgell.

Sus hagiógrafos afirman: «Pocas son las *palabras* que tenemos de la Madre Janer. Sí que tenemos sus *hechos*. Los *hechos* nos hablan de que su vida estaba impregnada de imágenes, gestos de acogida, de sencillez, de bondad, de amor —sin límites— hacia los enfermos, los heridos de guerra, los niños y huérfanos pobres, los desvalidos, los apestados (durante la epidemia de cólera de Barcelona [1865] aquellas hermanas, como religiosas enfermeras, actuaron en San Andrés de Palomar).»

Los testigos afirman: «Lo que llamaba poderosamente la atención de la gente, de las novicias, de las profesas, de quienes la veían actuar, era su amor que contagiaba.»

Así lo expresaba la hermana Camila Riera: «Como veíamos que hacía y practicaba todo cuanto nos enseñaba y nos aconsejaba, la amábamos mucho. Nos enseñaba que debíamos acoger a todos los necesitados, a los heridos, a los enfermos; que debíamos ser para todos *una madre* que ama incondicionalmente; que debíamos servir y amar a Jesucristo en la persona de los necesitados.»

Resume su vida y su vocación la oración que ella solía dirigir a Jesús: «Que te ame mucho, Señor, y te sirva en la persona de los enfermos.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

18. ✠ Diumenge XXV de durant l'any.

Sant Josep de Cupertino (1603-1663), prev. franciscà conventual, patró dels astronautes; sant Ferriol, mr.; santa Sofia, mr.; santa Irene, mr.

19. **Dilluns.** Sant Gener (Jenaro), bisbe de Benevent i mr. a Nàpols (s. IV); santa Maria de Cervelló o del Socós, vg. mercedària, de Barcelona (s. XIII).

20. **Dimarts.** Sants Andreu Kim Taegon, prev., Pau Chong Hasang i altres companys, mrs. a Corea (1839, 1846 i 1866); sant Eustaqui, l'esposa Teopista i els fills, mrs.; santa Càndia o Càndida, vg. i mr.

21. **Dimecres.** Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venent a Salerno, patró dels banquers;

santa Ifigènia, verge; santa Celina, verge.

22. **Dijous.** Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

23. **Divendres.** Santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.; sant Lli o Linus, papa (tosca, 67-76) i mr.; sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí.

24. **Dissabte.** Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868; festa de precepte a Barcelona ciutat); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Pacífic, prevere franciscà; beat Marc Criado, prevere trinitari.

Gran festa al Santuari de Meritxell

Missa a Meritxell

La pluja intensa que va caure al Principat no va impedir que cents de joves acollits a Andorra pujessin al Santuari de Meritxell per convertir-lo en una autèntica festa, amb les seves mascotes, banderes, samarretes i foulards de tots els colors.

Una missa internacional que va acollir holandesos, francesos i andorrans en un clima excepcional. Va ser presidida per Mons. Joan-Enric i concelebrada pels bisbes de Tulle, Mons. Bernard Charrier, d'Evry, Mons. Michel Dubost i pel de Pamiers, Mons. Philippe Musset.

Mons. Dubost va tancar l'acte agraïnt l'organització i fent una felicitació per la marxa de l'acolliment, en el que hi han participat les institucions comunals, cedint instal·lacions, com és el cas de Sant Julià i d'Andorra la Vella, o bé donant suport divers.

El Conseller d'Agricultura assisteix als actes de Castellserà

Els joves acollits a Castellserà i Balaguer van participar el 15 a la nit en una gran festa al voltant de la FIMCAP (Federació Internacional de Moviments Catòlics d'Acció Parroquial), ja que la majoria eren monitors d'esplais cristians. La vetllada va ser presidida pel Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat, Josep M. Pelegrí, i compartida per les autoritats locals i el Bisbe d'Anvers, Mons. Johan Bonny i la Presidenta de la FIMCAP, Marvic de Bono.

2.000 joves són acollits a Urgell en la JMJ

Prop de 2.000 nois i noies d'Eslovàquia, Itàlia, Bèlgica, Polònia, Alemanya, França, Holanda, Índia, Seychelles, diversos punts del món s'han donat cita aquest estiu a Urgell i han provocat un clima d'autèntica festa per la fe. Dos mil joves han conviscut amb els més de cent voluntaris que han fet possible aquesta realitat i també amb els nois i noies de la diòcesi. L'acte central més important d'acollida va fer-se al Santuari del Sant Crist de Balaguer, que va quedar petit per acollir als cents i cents de joves i de responsables de grup que es van donar cita per participar en la missa internacional presidida per Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell. També hi va assistir part del consistori de la població, encapçalat per l'Alcalde Josep M. Roigé. La missa es va fer en diversos idiomes, i en acabar la representació del Trànsit de Santa Clara, per part d'un grup de dansa i de les religioses clarisses del convent del Santuari, va provocar grans aplaudiments. A d'altres poblacions també es van dur a terme actes de benvinguda: a Andorra la Vella, a Escaldes i a Ribes de Freser, on van arribar els primers grups de França i Itàlia. El joves acollits a Urgell van fer al llarg de cinc dies activitats de lleure i de pregària molt intensos, en els que cal destacar el dia de natura que es va fer a la Vall de Núria i al Santuari i a Barcelona, amb la participació de la missa al Fòrum.

Missa d'enviament multitudinària a la Catedral

Mons. Joan-Enric Vives va presidir la missa d'enviament dels pelegrins cap a Madrid, juntament amb els bisbes de les diòcesis franceses d'Evry, Mons. Michel Dubost i de Tulle, Mons. Bernard Charrier. També van ser presents el rector de la Catedral Mn. Xavier Parés i molts sacerdots de les diòcesis acollides al Bisbat. Les autoritats de la ciutat, encapçalades per l'Alcalde, Albert Batalla van ocupar els primers bancs del temple, ple a vessar de joves com mai havia estat. La celebració va ser retransmesa en directe per Ràdio Principat i a l'exterior del temple, ciutadans de la Seu d'Urgell, els gegants de la ciutat i els grallers esperaven per arrodonar la festa en acabar.

En la seva homilia, Mons. Vives es va adreçar als joves «que avui ompliu i rejuveniu la nostra Església d'Urgell», en el dia de l'Assumpció de Maria. Els va convidar a demanar els dons de l'Esperit Sant i els va recordar que la fe és una gran llum en la nostra vida de cristians i que, com a fills de Déu tenim una vocació que no morirà mai. La cerimònia va ser molt participada amb cants dels joves, amb les paraules dels grups i les seves ofrenes, amb les del Delegat de Joventut, Lluís Plana i es va cloure amb l'exhortació als joves dels bisbes d'Evry i Tulle. La missa d'enviament es va fer també a Balaguer, Tornabous i a Castellserà, amb una participació impressionant dels joves que van allotjar-se durant cinc dies a la zona del sud del Bisbat.

Els únics representants de Seychelles, a Guissona

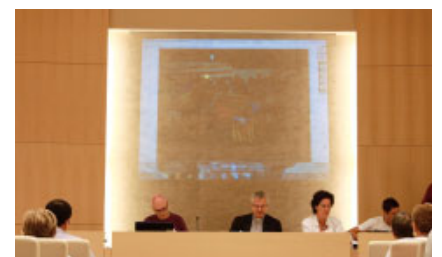

L'arribada a Guissona

Un grup de neocatecumenals de les Illes Seychelles i de Madagascar van estar del 16 al 17 d'agost a Guissona. Eren els únics representants del país a la JMJ. Van ser rebuts per un grup de voluntaris de la parròquia, van participar en les pregàries de Laudes i Vespres i la colla gegantera «Els Margeners» els van fer una breu exhibició castellera. Van ser acollits al Col·legi del Roser i els àpats van ser a la residència de la Fundació CAG. Van ser 24 hores molt intenses per a Guissona, que va poder viure de primera mà l'experiència de fe d'uns joves expressius i molt engrescats.

Trobada d'Acció de Gràcies per la JMJ

Els voluntaris i organitzadors de l'acollida dels dies previs de la JMJ a Urgell i també el grup que va participar en les activitats de la JMJ a Madrid van celebrar una trobada de germanor i d'Acció de Gràcies al Santuari del Sant Crist de Balaguer, encapçalats per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives i pel delegat de joventut, Lluís Plana. Hi van assistir els responsables de grup de cada àrea. Es va fer un balanç molt positiu del que s'ha viscut, amb els testimonis dels participants a la històrica activitat, i es van marcar fites per seguir fent camí i anar aprofundint una pastoral de joves viscuda en comunió amb els adolescents i joves del bisbat.

Inici de la trobada

Cinc dies a Madrid

Foren 44 joves del Bisbat que van compartir a Madrid una experiència intensa, de germanor, de vivència de la pròpia fe i del fet de compartir-la amb milers i milers de joves de tot el món. Els joves van marxar a Madrid el 17 d'agost, amb el Delegat de Joventut, Lluís Plana, i els responsables d'acollida de cada zona del Bisbat: M. Carme Giralt, Toni Egea, Mn. Cinto Busquet, Emili Villegas. Es van instal·lar amb tots els joves catalans que van participar en la JMJ a San Lorenzo del Escorial. El primer dia van participar en la missa presidida pel Bisbe de Girona, Mons. Pardo, amb d'altres 1.300 nois i noies. Al dia següent, van desplaçar-se a Madrid i van poder conèixer la ciutat abans de l'arribada del Sant Pare. La participació en la cate-

Els urgellencs a Madrid

quesi de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric a la parròquia de Santa Mònica i després en la missa va ser un dels plats forts, juntament amb la participació en el Via Crucis de la tarda, amb la presència del Sant Pare. Dissabte, van gaudir intensament d'un moment especial: la presència de Mons. Joan-Enric en la missa en català que es va fer al matí a El Escorial i el dinar posterior que va fer amb els joves, informalment, en acabar. Va compartir experiències, testimonis, la il·lusió de participar a la tarda a l'acte central a Cuatro Vientos. Diumenge, i després d'una nit de festa passada al ras amb els altres joves del món, els nois i noies d'Urgell van participar en una Eucaristia de convivència i després el retorn cap a casa, per preparar ja la propera JMJ.